

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/302/2015
Identifikačné číslo spisu: 8513202273
Dátum vydania rozhodnutia: 23.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8513202273.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne C. E., bývajúcej v L. P., L. P. XXX, proti žalovanej Rapid life životná poisťovňa, a. s., so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenej na Okresnom súde Stará Lubovňa pod sp. zn. 5C/34/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 21. januára 2015 sp. zn. 2Co/153/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Stará Lubovňa (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 25. marca 2014 č. k. 5C/34/2013-98 zrušil rozsudok rozhodcovského súdu, bližšie špecifikovaný vo výroku rozhodnutia a rozhodol o trovách konania. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil tým, že v danom prípade bola uzatvorená poisťná zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Návrh zmluvy bol vyhotovený dodávateľkou (žalovanou) na vopred pripravenom tlačive tak, že spotrebiteľka (žalobkyňa) nemala možnosť zmeniť jej obsah. Súčasťou zmluvného dojednaní bola tiež rozhodcovská doložka, podľa ktorej všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia budú prejednávané v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka teda upiera spotrebiteľke možnosť v prípade sporu brániť svoje práva pred všeobecným súdom a núti ju podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Žalobkyňa nebola oboznámená s právnymi účinkami takéhoto dojednaní, ničím si ho nevymienila a nijako nemohla meniť jeho obsah. Rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a mala za následok značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľky. Rozhodcovskú doložku považoval preto za neprijateľnú (neplatnú) zmluvnú podmienku. Žalobe teda z uvedených dôvodov vyhovel a označený rozhodcovský rozsudok zrušil.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 21. januára 2015 sp. zn. 2Co/153/2014 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny a rozhodol o trovách odvolacieho konania. Aj podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje neprijateľnú (neplatnú) zmluvnú podmienku dojednanie v spotrebiteľskej zmluve, ktoré je obsiahnuté v štandardnej formulárovej

zmluve, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovskú doložku si žalobkyňa osobitne nevyjedнала a zmluvu mohla len ako celok odmietnuť alebo sa jej podrobiť. Dokazovaním bolo preukázané, že žalobkyni neboli poskytnuté žiadne informácie o dôsledkoch výlučného riešenia sporov v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská doložka nebola so spotrebiteľkou individuálne dojednaná a vylučuje ju z možnosti obrátiť sa so svojimi nárokmi aj na všeobecný súd. Boli preto splnené zákonné podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku, a preto aj podľa názoru odvolacieho súdu je žaloba žalobkyne opodstatnená.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie. Uviedla, že jej v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), a že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Existenciu vady v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. odôvodnila odopretím práva na zákonného sudcu z dôvodu nepožiadania Súdneho dvora Európskej únie o rozhodnutie o predbežnej otázke, porušením rovnosti účastníkov konania, práva žalovanej na spravodlivý proces a nepreskúmateľnosťou rozsudku odvolacieho súdu. Súdny nižšieho stupňa sa nevyrovnali s viacerými jej argumentmi a nevykonali ňou predložené dôkazy. Nedostatočné vykonanie ňou navrhovaného dôkazu viedlo k nesprávne rozhodnutiu vo veci. Súdy nesprávne interpretovali všeobecné poisťné podmienky, osobitné zmluvné dojednania, rozhodcovskú doložku a záznam o požiadavkách a potrebách klienta. Podľa jej názoru bola žalobkyňa dostatočne poučená o rozhodcovskej doložke. Rozhodcovská doložka bola teda individuálne dojednaná a žalobkyňa ju mala možnosť aj neprijíť, resp. modifikovať. Navyše, súdy aplikovali vnútroštátne normy chrániace spotrebiteľa, mali však aj náležite aplikovať a interpretovať smernicu 93/13/EHS. Podľa jej presvedčenia mal súd vykonať test primeranosti neprijateľnej podmienky a prihliadnuť aj na výhodu pre spotrebiteľa spočívajúcu v celkovom znížení poisťného ako dôsledku uplatnenia rozhodcovskej doložky. Z týchto dôvodov navrhla zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovanej nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolačný súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) spĺňajúca podmienku zastúpenia ustanovenú v § 241 ods. 1 O. s. p., dospel bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) k záveru, že tento opravný prostriedok treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 297/2015, 6 Cdo 223/2015, 6 Cdo 117/2015, 5 Cdo 460/2014, 3 Cdo 102/2014, 3 Cdo 260/2014, 3 Cdo 332/2014, 3 Cdo 368/2014, 3 Cdo 99/2015, 3 Cdo 474/2014, 3 Cdo 224/2015, 3 Cdo 608/2015, 3 Cdo 738/2015, 5 Cdo 227/2014, 5 Cdo 169/2014, 5 Cdo 505/2014, 5 Cdo 460/2014, 7 Cdo 121/2015, 7 Cdo 201/2015, 4 Cdo 422/2014, 4 Cdo 237/2015, 7 Cdo 264/2014, 7 Cdo 656/2014, 8 Cdo 337/2014, 8 Cdo 175/2015. Dovolačný súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalovanej podľa § 237 a 238 O. s. p. prípustné nie je, dovolací súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Dovolačný súd nepriznal žalobkyni náhradu trov tohto konania, keďže jej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.